

Úřad Městské části Praha 19,
Odbor výstavby
Semilská 43/1,
197 00 Praha 9

Do datové schránky

K č. j.: P19 11835/2024-OV/KR

Žadatel:

Věc: Žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb.

V souladu se zákonem č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění („**zákon o svobodném přístupu k informacím**“), žádám nadepsaný úřad, který je povinným subjektem dle § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, o poskytnutí informací o stavbě kanalizace umístěné na mých pozemcích parc. č. 641/33, 641/35, 641/36 a 641/48, vše v k. ú. Satalice („**kanalizace**“).

Stavební úřad dne 7. 10. 2024 zaslal společnosti Pražská vodohospodářská společnost a.s. výzvu č. j. P19 11835/2024-OV/KR, kterou měla společnost doložit veškeré doklady týkající se kanalizace

V tomto ohledu žádám o poskytnutí dokumentů a následujících informací:

- 1) odpovědi společnosti Pražská vodohospodářská společnost a.s. na výzvu stavebního úřadu č. j. P19 11835/2024-OV/KR ze dne 7. 10. 2024;**
- 2) veškerých rozhodnutí, povolení, vyjádření, stanovisek, závazných stanovisek či jiných správních aktů, které se týkají kanalizace umístěné na mých výše uvedených pozemcích;**
- 3) veškerých rozhodnutí, povolení, stanovisek, závazných stanovisek či jiných správních aktů, které vydal stavební úřad či vodoprávní úřad v souvislosti se stavbou kanalizace umístěné na mých výše uvedených pozemcích;**
- 4) projektové dokumentace stavby kanalizace umístěné na mých výše uvedených pozemcích;**
- 5) veškerých výzev, vyjádření, rozhodnutí či jiných správních aktů vydaných v souvislosti s podnětem k zahájení řízení o odstranění stavby kanalizace na mých výše uvedených pozemcích, který byl stavebnímu úřadu podán dne 18. 9. 2024.**

Požaduji poskytnutí veškerých informací, které má nebo má mít povinný subjekt k dispozici ke dni vyřízení žádosti o informace. Ve všech případech žádám o zaslání informací elektronicky do datové schránky. V případě jakýchkoli dotazů k žádosti se mě neváhejte kdykoli obrátit na tel. +420 731 632 792.

Zároveň si dovolím stavební úřad upozornit na některé podstatné okolnosti týkající se vyřízení žádosti o informace. Odkazuji zejména na ustálenou judikaturu správních soudů, podle které mám možnost žádat o informace v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím i v okamžiku, kdy bych takovou informaci mohl získat prostřednictvím nahlížení do správního spisu.

Podle rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 10 Ca 250/2008-47 je třeba tyto 2 režimy přístupu k informacím rozlišovat. „Soud nesdílí názor žalovaného, že předmětná žádost žalobce je žádostí uplatněnou v režimu nahlížení do spisu, na kterou dopadá ust. § 38 SpŘ a na kterou proto nelze aplikovat zákon o informacích. Ustanovení § 38 SpŘ upravuje **maximální možnou šíři práva na informace** obsažené ve správním spisu – tj. právo nahlížet do spisu v celém rozsahu s výjimkou protokolu o hlasování, aniž by nahlízející osoba musela jakkoliv specifikovat obsah informací, které hodlá ve spisu nalézt. **Pouze v takto široce koncipovaném oprávnění přístupu ke spisu ustanovení § 38 SpŘ vylučuje aplikaci zákona o informacích.** Tento závěr ovšem **nemůže vyloučit užší přístup (podle zákona o informacích) k informacím obsaženým ve spise o správním řízení, není-li poskytnutí požadované informace zákonem omezeno.** Předmětnou žádost žalobce o poskytnutí kopií stanov občanského sdružení Sdružení pro výstavbu rychlostní silnice R43 povinným subjektem považuje soud za jednoznačnou žádost o informace. Žalobce nepožadoval nahlédnutí do spisu ani vyhotovení kopie celého správního spisu, ale domáhal se poskytnutí informací obsažených ve správním spise, které vede povinný subjekt. Soud předmětnou žádost žalobce shledává žádostí o poskytnutí informací podle zákona o informacích, která není ustanovením § 38 SpŘ nijak omezena. Žalovaný měl proto v dané věci postupovat podle zákona o informacích, nikoli poskytnutí požadované informace odmítnout s poukazem na právní úpravu danou ust. § 38 SpŘ. Soud podotýká, že závěry, k nimž v projednávané věci dospěl, jsou **plně v souladu s dosavadní judikaturou NSS** (viz např. rozsudek ze dne 29. 10. 2007 č. j. 8 As 45/2006-47, rozsudek ze dne 28. 3. 2006 č. j. 8 As 34/2005-76 nebo rozsudek ze dne 13. 8. 2008 č.j. 2 As 38/2007-78).“

Ke stejnému závěru dospěl také Krajský soud v Plzni v rozhodnutí č. j. 57 Ca 66/2006-55. „Pokud žalobce zvolil postup podle zák. č. 106/1999 Sb., **bylo povinností prvoinstančního správního orgánu i žalovaného žalobcem požadované informace žalobci poskytnout**, pokud jejich poskytnutí nebránila některá z výluk uvedených v zák. č. 106/1999 Sb. Pokud by žalobce zvolil postup podle § 38 SpŘ, bylo by povinností prvoinstančního správního orgánu i žalovaného umožnit žalobci nahlédnout do správních spisů, pokud by tomu nebránila nějaká ze skutečností uvedených v § 38 SpŘ, např. neprokázání právního zájmu nebo jiného vážného důvodu. Mezi nahlížením do spisů podle § 38 SpŘ a poskytováním informací podle zák. č. 106/1999 Sb. je řada odlišností. Zák. č. 106/1999 Sb. například dává na rozdíl od § 38 SpŘ právo na informace každému, tedy i osobě odlišné od účastníků a jejich zástupců, a to **bez ohledu na nutnost**

prokazovat odůvodněnost požadavku, na druhou stranu je rozsah poskytovaných informací mnohem více omezen. Při nahlédnutí do spisu kupříkladu nelze vylučovat osobní údaje účastníků řízení a jejich zástupců, informace o majetkových poměrech osob obsažených ve správních spisech a další informace uvedené v § 11 Svlnf.“

Obdobné závěry zastává také odborná literatura. „Samostatnou kapitolu v rámci této problematiky představuje otázka poskytování informací obsažených ve správních spisech. V praxi je v tomto ohledu dosud – **navzdory dlouhodobé a ustálené judikatuře** – patrná jistá rezervovanost povinných subjektů ve vztahu k možnosti poskytovat informace obsažené ve správních spisech; bývá přitom argumentováno zejména právní úpravou nahlížení do spisu dle § 38 SpŘ (resp. v minulosti dle § 23 SpŘ 1967). Aplikovatelnost Svlnf je povinnými subjekty buď odmítána paušálně (tj. jako taková) s argumentací, že úprava nahlížení do spisu představuje *lex specialis* ve vztahu k obecnému režimu Svlnf (zastánci tohoto přístupu považují požadavek poskytnutí informací ze správního spisu za žádost o nahlédnutí do tohoto spisu), nebo je žádost sice formálně vyřizována v režimu Svlnf, po žadateli je však požadováno prokázání právního zájmu v intencích § 38 odst. 2 SpŘ. Na podporu těchto tendencí bývá argumentováno ponejvíce neveřejností správního řízení, rizikem narušení jeho nestrannosti či povinností mlčenlivosti oprávněných úředních osob [...] **Relevantní judikatura stojí však na jednoznačném stanovisku, že SpŘ není – přinejmenším v souvislosti s dílčími informacemi obsaženými ve správním spisu – zvláštní úpravou ve vztahu k zákonu o svobodném přístupu k informacím**, přičemž jako rozhodující okolnost při zodpovězení otázky po aplikovatelnosti Svlnf ve vztahu k informacím obsaženým ve správních spisech se zdá být odlišná právní povaha a s ní související podmínky uplatnění obou práv (obecného práva na informace o činnosti správních orgánů a práva nahlížet do správního spisu). Zatímco podání žádosti dle Svlnf **představuje realizaci hmotného práva**, garantovaného předpisy ústavního pořádku (čl. 17 LPS), úprava SpŘ, jako **procesního předpisu**, stanoví postup uplatnění procesního práva účastníků řízení (a za stanovených podmínek jiných osob) seznámit se s obsahem spisu. Jako formu tohoto seznámení předpokládá SpŘ (fyzické) nahlédnutí. [...] SpŘ je proto ve vztahu k zákonu o svobodném přístupu k informacím **zvláštní úpravou pouze ve vztahu k (fyzickému) nahlížení do spisu** a uplatní se tedy jen v případě žádostí, které jsou svým obsahem žádostmi o nahlédnutí do spisu v režimu SpŘ. **Požaduje-li naproti tomu žadatel s odkazem na Svlnf (žádostí splňující náležitosti jím stanovené) poskytnutí informací ze správního spisu jinou formou (zasláním kopií konkrétních listin či sdělením konkrétních údajů), uplatní se plně režim vyřízení žádosti stanovený Svlnf.** Není přitom rozhodné, požaduje-li takto informace účastník řízení či jiná osoba – jediným kritériem určení právního režimu vyřízení žádosti je její předmět ve výše zmíněném ohledu, tedy je-li požadováno nahlédnutí do spisu, nebo jiná forma poskytnutí informace“ (FUREK, A., ROTHANZL, L., JIROVEC, T. Zákon o svobodném přístupu k informacím. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 52).

Správní řád tedy nevylučuje možnost žádat v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím. Postup spočívající v paušálním odpírání poskytování informací ze správních spisů s odkazem na § 38 správního řádu proto z výše uvedených důvodů **není v souladu se**

zákonem a představoval by tedy **zásah do ústavně zaručeného práva na přístup k informacím o činnosti veřejné správy**.

Zároveň považuji za důležité upozornit na to, že předmětem případného odmítnutí poskytnutí informace **není určitý dokument jako celek**, ale pouze některé **informace v něm uvedené**. Každá z takových informací přitom musí splňovat výše uvedené pojmové znaky, aby bylo možné její zpřístupnění odmítnout. Tento názor zastává také ustálená judikatura správních soudů (např. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové sp. zn. 31 Ca 189/2000, rozsudky Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 As 27/2007 a A 2/2003-73, nebo rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 7 Ca 30/2003-39). Povinný subjekt by se proto dle uvedené judikatury měl individuálně zabývat každým údajem uvedeným v požadovaných dokumentech a rozhodnout, zda splňuje důvody pro odepření či nikoliv.

Dle ustanovení § 10 zákona č. 121/2000 Sb., zákon o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů („**AutZ**“), zahrnuje autorské právo výlučná práva osobnostní a majetková. Odmítnutí poskytnutí informace s odkazem na ochranu autorského práva pak lze dovodit především ve vztahu k osobnostním právům, která jsou nepřevoditelná a zanikají smrtí autora.

Pod pojem autorského díla přitom není možné zařadit určitou informaci pouze s ohledem na dohodu stran či vůli určitého subjektu. Podobně jako obchodní tajemství, je také autorské dílo pojmem **objektivním**. Prostý odkaz na ochranu práva autorského tak není dostatečný a nemůže obstát z hlediska soudního přezkumu. Při neposkytnutí informace s ohledem na autorské právo je tedy nutné posoudit naplnění podmínek plynoucích z AutZ. Povinný subjekt by v takovýchto případech měl **detailně odůvodnit své úvahy**, kterými dospěl k závěru, že se v daném případě jedná o autorské dílo. Zároveň by měl Povinný subjekt v uvedených případech vždy uvést, jaký je rozsah jeho oprávnění k výkonu autorských práv a z čeho tak vyplývá. Povinný subjekt má rovněž povinnost sdělit, kdo vykonává autorská práva k dané informaci.

V Liberci dne 7. 4. 2025

